

لیک جُرّعه خون تازه

فیلم‌نامه

نویسنده ◆ نغمه‌ ثمیبی

مشاور فیلم‌نامه ◆ محمدعلی نجفی

فهرست

۷	یادداشت محمد علی بحصی
۹	مقدمه صالح بحصی
۱۳	یک حر عه حون تاره

یک جرعه خون تازه

شب حارحی بمای عمومی شهر

بمای عمومی پایتحت ملکشاه سلحوقی پسحره‌ها تاریک‌اند بوری
به بیرون نمی‌تابد

حوالگاه حواحه نظام (همان رمان)

ربی باریک‌اندام (راحیل) چون شبی‌پرده‌های توری مشکی را کار
می‌زند، اما ناگهان دستی او را از پشت می‌کشد

راهی محفی (مدتی بعد)

راهی پیچ در پیچ و تاریک، بدون رورن با دیوارهای سیگی دوشخ
(راحیل و تهمیه) در حالی که حود را در شولایی سیاه پوشانیده‌اند و
صورتشان پیداییست به سرعت می‌دود انتهای شولای شان در فصا
تاب می‌حورد و موش‌ها اروحتست گام‌های شان می‌گریرید صدای
نفس‌های تبدیل دورن تها صداییست که سکوت رامی‌شکند

ایکه بهتراست شراتت رامی حوری و چرتت رامی رسی و هیچ کس هم حردار نمی شود ارواح هم برای حودشان می آید و می روید سریار ۲

اشکالش این است که ار ارواح ته مابده عایم برای ریوه حوارها ممی ماند سریار ۳

اگر بر دروازه شمالی بودیم حال سریار ۱

می گویید سردار کیاریگ هر بار که ار یک پیروزی نار می آید، عیمت ها را ار همان دروازه پخش می کند گاهی طلا، گاهی حمره های مرصن سریار ۳

گاهی لعنتکان حوش سیما سریار ۲

این یکی ناشد که من همین حالا حدود را می رسانم به دروازه شمالی سریار ۱

ار دور راحیل را می بیسم که نا اسب بردیک می شود لحظه ای می ایستند بعد محکم بر پهلوی اسب می رید اسب ار حا کنده می شود درست در لحظه گذر ار دروازه سریارهای بیمه مست او را می بیسد

سریار ۱ کیستی؟

سریار ۲ نایست

سریار ۳ آن سورفت آن سو

ش حارحی محوطه ای دریابع

دو رن (دو شبح) ار دریچه ای در یک ناع بیرون می آید اسی نه درحتی سته شده است چهره هیچ کدام ار این دورن بر ما آشکار بیست

تهمیمه

برو نه تندی ناد بروپیش ار آنکه دروازه ها را بر تو برسیدند

نگدار بارگردم نادستان حالی بمی توام

تهمیمه

راحیل او همه چیررا می داند راه دیگری می یابیم حالا برو ار

دروازه های حوبی وعده ما حاشه روشنی اگر به دام

افتادی، تردید نک کار را تمام کن

راحیل

رن باریک اندام- براس س می شیشد تهمیمه محکم به پشت

اس س می رید و اس به تاخت دور می شود

ش حارحی کوچه های باریک حاکی

رن (راحیل) سوار بر اس س می تارد ار پس او عماری به آسمان بلند

می شود

ش حارحی دروازه حوبی

سریاران محافظه دروازه، کار آتشدان حمع شده اند و شراب می بوشند

ولودگی می کند

سریار ۱ لعنت براین سخت همیشه بر دروازه ای بهاده می شویم که

ار آن تها ارواح گدر می کند